

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
«АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ ПАВЛА ЧУБИНСЬКОГО»
КАФЕДРА «МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЕСТРАДИ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор навчальної роботи

Сергеєнко О.М.

01 вересня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

«ГАРМОНІЯ»

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Галузь знань	В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»
Спеціальність	В5 «Музичне мистецтво»
Освітньо-професійна програма	«Музичне мистецтво естради» / «Звукорежисура»
Статус дисципліни	Обов'язкова

Київ 2025

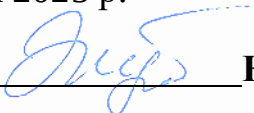
Робоча програма освітнього компоненту «Гармонія» для здобувачів вищої освіти галузі знань **В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»**, спеціальність **В5 «Музичне мистецтво»**, освітньо-професійної програми «Музичне мистецтво естради» / «Звукорежисура».

Розробники:

Супрун Олена Володимирівна доктор філософії, доцент

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри «Музичне мистецтво естради»

Протокол № 1 від 30 серпня 2025 р.

завідувач кафедри _____ **Карпенко-Боднарук Ж.Л.**

1. Опис освітнього компоненту для ступеня освіти «Бакалавр»

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 5 Загальна кількість годин – 150	Рік підготовки: II-й, III-й	
Кількість модулів – 3 Змістовні модулі - 6	Семестри:	
Тижневих годин для денної форми навчання: 2 години на тиждень	III, IV, V	III, IV, V
	Лекційні:	
	48	14
	Практичні	
	48	14
Форма підсумкового контролю: Іспит – 5 семестр Диференційований алік – 3, 4 семестри	Самостійна робота:	
	Денне – 54	Заочне – 122

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Гармонія» є надання здобувачам вищої освіти відомостей з історії та теорії гармонії, навчити аналізувати твори з використанням різних гармонічних засобів та форм, навчити використовувати гармонічні прийоми в практичній діяльності (в процесі написання власних композицій, аранжування чи музикування), сприяти культурному і професійному розвитку студентів.

Завдання освітнього компоненту навчити здобувачів вищої освіти:

- розвинути естетичне відчуття музичної гармонії;
- опанувати правила будови акордів у чотириголоссі, їх поєднання з дотриманням плавного голосоведення;
- сформувати навички логічної гармонізації мелодій та художньо виразної гармонізації баса;
- сприяти розвитку гармонічного слуху;
- розширити музичний світогляд студентів, підвищити їх загальний рівень музичної культури.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Передумовами вивчення освітнього компоненту «Гармонія» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

ОК 8 Сольфеджіо
ОК 9 Теорія музики

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради» / «Звукорежесура», вивчення освітнього компоненту «Гармонія» повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом	ПНР 12
Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва	ПНР 15

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування освітнього компоненту «Гармонія»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом	ПНР 12
Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва	ПНР 15

ЗАГАЛЬНІ ТА СПЕЦІАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ФОРМУЮТЬСЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компоненту «Гармонія» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти програмних результатів навчання через такі компетентності: (ЗК – загальні СК - спеціальні)

Відповідність визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

Шифр	Назва компетентності	дескриптори НРК				Результати навчання
		Знання Зн1 Концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень Зн2 Критичне осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності	Уміння Ум1 Розв’язання складних непередбачуваних завдань і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та / або навчання,що передбачає збирання та інтерпретацію інформації (даних), вибір методів інструментальних засобів, застосування інноваційних підходів	Комунікація К1 Донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності К2 Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію	Відповідальність і автономія AB1 Управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах AB2 Відповідальність за професійний розвиток окремих осіб та/або груп осіб AB3 Здатність до подальшого навчання з високим рівнем автономності	
	Інтегральна компетентність	Здатність розв’язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.				ПРН 12, ПРН 15
загальні компетентності (ЗК)						
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	AB1, AB2, AB3	ПРН 12, ПРН 15
ЗК 3	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	AB1, AB2, AB3	ПРН 12, ПРН 15
ЗК 7	Здатність бути критичним і самокритичним.	Зн1, Зн2		К1, К2	AB1, AB2, AB3	ПРН 12, ПРН 15

ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 12, ПРН 15
ЗК 11	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.					ПРН 12
ЗК 12	Здатність працювати автономно.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 12
Спеціальні компетентності (СК)						
СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 12, ПРН 15
СК 6	Здатність використовувати професійні знання та навички в процесі творчої діяльності	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 12, ПРН 15
СК 10	Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 15
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 12, ПРН 15
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 12, ПРН 15

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту «Гармонія» є:

- індивідуальне або групове опитування;
- тестові завдання;
- гармонічний та поліфонічний аналіз з використанням нот або аудіозапису;
- письмова робота: гармонізація заданої мелодії або басу, написання гармонічної послідовності, поліфонічних фрагментів за заданим параметром;
- гра на фортепіано акордових послідовностей, секвенцій.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем вищої освіти навчального матеріалу під час проведення аудиторних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами, управління навчальною мотивацією здобувачів вищої освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем вищої освіти засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем вищої освіти – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час аудиторних занять.

Модульний контроль – є складовою поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачем вищої освіти модульного контрольного завдання. Проведення

модульного контролю знань є обов'язковим контролем якості засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного матеріалу модуля – проводиться з метою систематизації знань. Кожний такий модуль включає бали за поточну роботу на практичних заняттях та виконання самостійної роботи.

Модульний контроль має на меті оцінити рівень цілісного бачення здобувача вищої освіти проблематики завершеної частини навчального освітнього компоненту, сконцентрованої в навчальному модулі та вміння орієнтуватися в теоретичних і практичних питаннях, які визначають зміст даної частини курсу.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення аудиторних занять і оцінюється сумою набраних балів. При виставленні балів за поточний контроль оцінці підлягають:

- рівень теоретичних знань;
- опрацювання навчального матеріалу з освітнього компоненту, передбачений для самостійного засвоєння;
- індивідуальні завдання

Оцінювання поточної діяльності проводиться на кожному занятті при засвоєнні кожної теми змістовного модуля. За поточну навчальну діяльність здобувачам вищої освіти виставляються бали за всі види діяльності, які в кінці вивчення змістового модуля підсумовуються. Оцінювання поточної діяльності також відбувається шляхом індивідуального або групового опитування, та набутих практичних навичок під час виконання завдань з гармонізації мелодії чи басу, гри на фортепіано акордових послідовностей, гармонічного аналізу.

Контроль засвоєння змістового модуля проводиться на останніх практичних заняттях вивчення тем. До контролю змістового модуля допускаються лише ті здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачених навчальною програмою (відпрацьовані пропущені заняття тощо).

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Модуль 1

Змістовий модуль 1		Змістовий модуль 2		МК ДИФ.ЗАЛ.	Разом
T1, T2, T3, T4, T5	СР	T6, T7, T8, T9	СР		
30	20	30	20	20	100
Поточний контроль проводиться кожні 3,4 уроки й оцінюється від 1 до 5 балів. Максимальний бал поточного контролю 80 балів				Підсумковий контроль проводиться наприкінці семестру й оцінюється від 1 до 20 балів.	

Модуль 2

Змістови й модуль 3		Змістовий модуль 3		МК ДИФ.ЗАЛ.	Разом
T10, T11, T12, T13	CP	T14, T15, T16, T17, T18	CP		
30	20	30	20	20	100
Поточний контроль проводиться кожні 3,4 уроки й оцінюється від 1 до 5 балів. Максимальний бал поточного контролю 80 балів				Підсумковий контроль проводиться наприкінці семестру й оцінюється від 1 до 20 балів.	

Модуль 3

T19, T20, T21, T22	CP	T23, T24, T25	CP	МК ДИФ.ЗАЛ.	Разом
30	20	20	20	30	100
Поточний контроль проводиться кожні 3,4 уроки й оцінюється від 1 до 5 балів. Максимальний бал поточного контролю 80 балів				Підсумковий контроль проводиться наприкінці семестру й оцінюється від 1 до 30 балів.	

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з освітнього компоненту «Гармонія»

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на аудиторних заняттях	4	20	4	20	4	20
Індивідуальне або групове опитування	2	10	2	10	2	10
Гармонічний та поліфонічний аналіз з використанням нот або аудіозапису	4	20	4	20	4	20
Письмова робота	2	10	2	10	2	10
Гра на фортепіано акордових послідовностей, секвенцій	4	20	4	20	2	10
Диференційований залік	1	20	1	20		
Екзамен					1	30
Разом		100		100		100

Індивідуальне або групове опитування, виконання практичних завдань	Критерії оцінювання для поточного контролю за п'ятибальною системою
«5»	Здобувач вищої освіти вільно володіє термінологією та може дати точні або майже точні відповіді на теоретичні питання. Повно та послідовно викладає теоретичний матеріал. Вільно орієнтується в стилістичних особливостях музичних прикладів різних епох, дає різнорівневий аналіз музичних творів та їх фрагментів. Пише відповідні технічним вимогам та художньо цінні письмові роботи. Систематично готується до занять. Здатен проаналізувати свою роботу, та виправити помилки. Значну увагу приділяє самостійній роботі, проявляє творчу ініціативу при виконанні завдань з дисципліни.
«4»	Здобувач вищої освіти демонструє добрий рівень знань теоретичного матеріалу та не припускається грубих помилок у викладенні теоретичних положень. Повно розкриває зміст матеріалу відповідно до поставленого завдання, загалом правильно виконує завдання, але допускає дві-три неточності. Систематично готується до занять. Здатен самостійно працювати та аналізувати свою роботу.
«3»	Здобувач вищої освіти демонструє задовільний рівень знань, не завжди точно розкриває зміст матеріалу, не завжди повно і правильно відповідає на питання. Допускає суттєві помилки у вирішенні завдань або ж вирішує завдання фрагментарно. Під час аналізу спостерігаються окремі помилки в розумінні стилю та гармонічної логіки музичних творів. Виклад матеріалу не відповідає вимогам повноти, системності, логічності.
«2»	Здобувач вищої освіти слабо орієнтується в музично-теоретичних визначеннях, виявляє знання музичного матеріалу обсягом до 50%. Неповно розкриває зміст матеріалу, допускає грубі помилки у його тлумаченні, не володіє спеціальною термінологією, не може впоратися з практичним завданням, демонструє незадовільний рівень знань. Не систематично готується до занять. Відсутність системності, старанності в оволодінні фаховими знаннями, уміннями, навичками.
«1»	Здобувач вищої освіти слабо орієнтується в музично-теоретичних визначеннях, виявляє знання музичного матеріалу обсягом менше 50%. Не точно розкриває зміст матеріалу, не володіє спеціальною термінологією, не може впоратися з практичним завданням, допускає грубі помилки, демонструє незадовільний рівень знань. Не систематично готується до занять. Відсутність системності, старанності в оволодінні фаховими знаннями, уміннями, навичками.

Нарахування заохочувальних балів (+)

1. Стовідсоткове відвідування занять протягом семестру. + 5 балів
2. Творча активність, направлена на пошук та опрацювання додаткової літератури, різних медійних матеріалів для більш поглибленого опрацювання теми, що вивчається у певному модулі. Участь в спеціалізованій олімпіаді й отримання призових місць. + 5 балів

Штрафні бали (-)

1. Відсутність на заняттях без поважних причин. -5 балів
2. Здача модульних та самостійних робіт пізніше призначеного терміну. -5 балів
3. Не виконання студентом завдань по самопідготовці -5 балів

Підсумковий модульний (семестровий) контроль знань здобувачів вищої освіти

Підсумковий модульний контроль проводиться з метою визначення стану успішності здобувачів вищої освіти за період навчання. Підсумковий модульний

(семестровий) контроль знань здійснюється через тестування, гру на фортепіано секвенцій, акордових послідовностей та гармонічний аналіз.

Семестрова оцінка виставляється за умови виконання здобувачем вищої освіти усіх видів навчальної роботи, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни та визначається як сума балів, отриманих при здійсненні поточного і підсумкового контролю.

Здобувач вищої освіти, який набрав кількість балів, що прирівнюється до оцінки «високий рівень» (відмінно) та стабільно виконував всі види навчальної роботи, шукав та опрацьовував додаткові теоретичні та практичні матеріали протягом семестру, може бути звільнений від складання диференційованого заліку.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Диференційований залік, Екзамен

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Семестровий диференційований залік, екзамен

Зміст завдань модульного контролю знань здобувачів освіти має на меті перевірити рівень підготовки з освітнього компоненту «Історія світової естради», яка передбачає:

- Сформувати у здобувачів освіти систему знань про основні етапи розвитку світової музики, її специфіку та закономірності.
- Ознайомити здобувачів освіти з творчістю зарубіжних композиторів різних періодів історії музики.
- Дати здобувачам освіти уявлення про загальний культурний розвиток, про окремі
- жанри і види музичної творчості композиторів.
- Виробити у здобувачів освіти вміння слухати, аналізувати та давати оцінку творчій спадщині зарубіжних композиторів.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання можуть бути:

- усне та письмове опитування;
- тестування.

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді диференційованого заліку, якщо за поточний контроль **мінімальна кількість балів становить 17 балів, максимальна кількість балів – 80 балів**

Оцінювання диференційованого заліку відбувається **за 20-бальною шкалою**.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку **за 100-бальною шкалою**, яка розраховується як середньозважене оцінок: за поточну роботу, самостійну роботу та диференційований залік.

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді екзамену, якщо за поточний контроль **мінімальна кількість балів становить 15 балів, максимальна кількість балів – 70 балів**

Оцінювання диференційованого заліку відбувається **за 30-бальною шкалою**.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку **за 100-**

бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за поточну, самостійну роботу та підсумковий іспит.

Критерії оцінювання	бали модульного контролю знань	бали модульного контролю знань
«відмінно» виставляється здобувачу вищої освіти у випадку, коли він дає точні або майже точні відповіді на теоретичні питання; продукує оригінальні висновки; послідовно, повно і логічно викладає теоретичний матеріал; дає різнорівневий аналіз музичних творів та їх фрагментів; пише відповідні технічним вимогам та художньо цінні письмові роботи. Здобувач освіти вирішив 95-100 % із запропонованого набору тестових завдань;	15 – 20	26-30
«дуже добре» Здобувач освіти повністю опрацював програму за семестр та деяку кількість літератури, засвоїв навчальний матеріал, досить повно аналізує художньо-образний зміст твору, але не чітко формулює власні думки та має стандартне мислення, йому бракує власних узагальнень, асоціацій, висновків здобувач освіти вирішив 80-94 % із запропонованого набору тестових завдань;	12 – 14	21 - 25
«добре» виставляється здобувачу вищої освіти у випадку, коли він демонструє достатній рівень знань теоретичного матеріалу; досить повно розкриває зміст матеріалу відповідно до поставленого завдання; загалом правильно виконує завдання, але допускає дві-три неточності; допускає дві-три неточності у визначенні музикознавчих понять, обґрунтуванні висновків, узагальнень; не припускається грубих помилок у викладенні теоретичних положень. здобувач освіти вирішив 80-94 % із запропонованого набору тестових завдань	8 – 11	17 – 20
«задовільно» виставляється здобувачу вищої освіти у випадку, коли він демонструє задовільний рівень знань; не завжди точно розкриває зміст матеріалу; не завжди повно і правильно відповідає на питання; вирішує завдання фрагментарно; допускає суттєві помилки у вирішенні завдань; виклад матеріалу не відповідає вимогам повноти, системності, логічності. Здобувач освіти вирішив 60-79 % із запропонованого набору тестових завдань;	5 – 7	12 – 16
«достатньо» виставляється здобувачу вищої освіти у випадку, коли він демонструє задовільний рівень знань; не точно розкриває зміст матеріалу; не завжди повно і правильно відповідає на питання; вирішує завдання неповно; допускає суттєві помилки у вирішенні завдань; виклад матеріалу не відповідає вимогам повноти, системності, логічності.	2 – 4	7 - 11
«не задовільно» виставляється здобувачу вищої освіти у випадку, коли він виявляє знання музичного матеріалу обсягом до 50%; неповно	1	1 – 6

розкриває зміст матеріалу, допускає грубі помилки у його тлумаченні; не володіє спеціальною термінологією; не може впоратися з практичними завданнями; допускає грубі помилки у викладенні матеріалу; демонструє незадовільний рівень знань. здобувач освіти вирішив менше, чим 60 % із запропонованого набору тестових завдань.		
--	--	--

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**.

Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) аудиторних заняттях та на підсумковому модульному контролі знань, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою освітнього компоненту. Протягом вивчення модулю здобувачі вищої освіти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводиться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ECTS. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння освітнього компоненту.

Сума балів(R)	Шкала ECTS	Національна 5-ти бальна шкала	Визначення
90-100	A	5	відмінно
82-89	B	4	дуже добре
74-81	C		добре
64-73	D	3	задовільно
60-63	E		достатньо
35-59	FX	2	незадовільно з можливістю повторного перескладання
0-34	F		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням

6. ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

6.1 Зміст освітнього компоненту

МОДУЛЬ 1.

Змістовий модуль 1. Гармонізація мелодії головними тризвуками та їх оберненнями.

Мета. Ознайомити з принципами гармонізації мелодії головними тризвуками (тоніка, субдомінанта, домінанта). Сформувати навички використання тризвуків та їх обернень у практичній роботі. Показати функціональну роль головних тризвуків у гармонічному розвитку музики. Розвинути слухові навички розпізнавання гармонізації та її варіантів. Сприяти розвитку творчого мислення через складання власних гармонічних послідовностей.

Тема 1. Гармонія як важливий складовий елемент музичної мови. Основні типи фактури. Чотириголосний виклад тризвуку.

Гармонія як один з музично-виражальних формотворчих засобів, яє принцип зв'язку акордів. Зазначення терміну "гармонія". Виразальні можливості гармонії та її взаємозв'язок з іншими засобами музичної мови. Курс гармонії як навчальна дисципліна, її зміст та практичне значення. Мажоро-мінорна ладогармонічна система як основа навчального курсу гармонії. Головні акорди класичної гармонії (тризвук, септакорд, нонакорд), терцевий принцип їх будови. Неакордові звуки.

Фактура як форма викладення музичного матеріалу. Основні найпростіші типи фактур: монодична, поліфонічна, акордова, гомофонно-гармонічна. Чотириголосний виклад тризвуків: подвоєння, мелодичне положення, розташування.

Тема 2. Ладо-функційна система головних тризвуків. Поєднання головних тризвуків.

Три основні функції мажоро-мінорної ладогармонічної системи. Найвиразніше виявлення їх у головних тризвучках. Характеристика функцій. Загальна формула ладо-функціонального розвитку в музичному творі. Гармонічні звороти, їх різновиди. Поняття про голосоведення, його значення та особливості. Плавний рух як основа сполучення тризвуків. Кварто-квінтове та секундове співвідношення тризвуків. Два способи сполучення тризвуків: гармонічний та мелодичний.

Тема 3. Гармонізація мелодії головними тризвучками. Переміщення тризвуків.

Період як форма викладення відносно закінченої думки в класичній музиці, його будова. Цезура. Головні тризвучки та їх обернення як найбільш типові акорди класичної музики. Гармонізація мелодії як розкриття її гармонічної основи. Основні принципи гармонізації без зміни розташування.

Переміщення як важливий засіб підтримки мелодичного та ритмічного руху без зміни акордів. Особливості гармонізації мелодії з використанням переміщення тризвуків.

Тема 4. Гармонізація басу.

Головна мета гармонізації баса - створення логічної виразної мелодії. Вибір акордів, їх мелодичного положення та розташування. Застосування гармонічного та мелодичного поєднань, переміщення тризвуків. Правила побудови мелодії, створення різних її варіантів.

Тема 5. Стрибки терцієвих тонів у сопрано та тенорі.

Стрибок терцій у сопрано при гармонізації тризвуків кварто-квінтового співвідношення. Обов'язкова зміна розташування. Застосування стрибків терцієвих тонів у тенорі, особливості їх гармонізації. Використання стрибків для розширення засобів голосоведення.

Змістовний модуль 2. Період, каденція, обернення головних тризвуків.

Мета. Ознайомити з поняттям музичного періоду як структурної одиниці форми. Розкрити сутність каденції та її видів (автентична, плагальна, напівкаденція, перерваний зворот). Сформувати розуміння ролі каденцій у завершенні та членуванні музичної думки. Поглибити знання про обернення головних тризвуків та їх функціональне значення у гармонізації. Навчити аналізувати музичні приклади з точки зору періодичної будови та каденційних зворотів. Розвинути практичні навички гармонізації мелодії з використанням головних тризвуків та їх обернень. Сприяти розвитку слухових умінь розпізнавання каденцій та гармонічних функцій у музичних творах. Формувати творче мислення через складання власних мелодій і гармонічних послідовностей із застосуванням каденцій та обернень тризвуків.

Тема 6. Гармонічна будова періоду. Каденції. Кадансовий квартсекстакорд.

Гармонічна будова періоду. Поняття каденції. Види каденцій. Використання в них акордів - яскравих представників функціональних груп. Серединні та заключні каденції: автентичні, плагальні, повні, половинні автентичні, половинні плагальні. Досконалі та недосконалі каденції. Типове розміщення каденцій в періоді.

Кадансовий квартсекстакорд. Функційна особливість $K_{6/4}$, його роль у періоді. Побудова в чотириголосному викладі, подвоєння, розташування. Сполучення $K_{6/4}$ - D. Вживання кадансового квартсекстакорду після T, S. Переміщення. Метричні умови використання кадансового квартсекстакорду. D7 у заключній каденції. Складний каданс.

S - $K_{6/4}$ - D7 - T як основна стилістична ознака музики віденських класиків. Основні принципи визначення акордів та каденцій в музичних творах.

Тема 7. Секстакорди головних тризвуків.

Функційна характеристика секстакордів. Особливості подвоєння тонів, розташування. Гармонічний спосіб сполучення тризвуків із секстакордами та двох секстакордів кварто-квінтового співвідношення. Мелодичний спосіб сполучення тризвуків із секстакордами та двох секстакордів секундового співвідношення. Особливості гармонізації стрибків основних та квінтових тонів. Змішані стрибки. Роль секстакордів в активізації голосоведення та мелодизації басу.

Тема 8. Прохідні та допоміжні квартсекстакорди.

Квартсекстакорди, особливості їх побудови, подвоєння, розташування. Використання квартсекстакордів у ролі прохідних та допоміжних. Утворення їх на слабких долі. Найбільш поширені прохідні квартсекстакорди I та V ступеня. Застосування їх між тризвуком та секстакордом однієї функції: T - $D_{6/4}$ - T_6 ; S - $T_{6/4}$ - S_6 . Особливості гармонізації. Використання прохідних квартсекстакордів у середині побудови. Допоміжні квартсекстакорди I та IV ступеня. Застосування їх між двома тризвуками однієї функції: T - $S_{6/4}$ - T; D - $T_{6/4}$ — D.

Використання $T_{6/4}$, $D_{6/4}$ в середині побудови, $S_{6/4}$ - у додатковій каденції.

Тема 9. Домінантсептакорд та його обернення. Загальні відомості про

домінантсептакорд з секстою та домінантовий нонакорд.

Септакорди як дисонуючі акордові структури. Функціональна характеристика D_7 . Специфіка його будови (неповний D_7). Підготовка D_7 у гармонічному русі: септіма прохідна, приготована. Сполучення D_7 з попередніми акордами. Розв'язання повного та неповного D_7 у тоніку. Використання D_7 переважно в заключних каденціях.

Обернення D_7 , їх використання в середині побудови. Сполучення обернень з попередніми акордами. Розв'язання їх в Т. Прохідний $D_{4/3}$. Переміщення D_7 з оберненнями. Стрибки при розв'язанні обернень D_7 .

Загальні відомості про D_7 з секстою, D_9 , їх використання при гармонізації мелодії. Визначення D_7 з оберненнями в музичних прикладах.

МОДУЛЬ 2.

Змістовий модуль 3. Повна ладо-функційна система.

Мета. Ознайомити з поняттям повної ладо-функційної системи як основи гармонічної організації музики. Розкрити функції всіх акордів у межах ладу (тоніка, субдомінанта, домінанта та їх похідні). Сформувати розуміння взаємозв'язку між головними та побічними функціями. Навчити аналізувати гармонічні послідовності з використанням повної ладо-функційної системи. Показати практичне значення системи для створення гармонічної цілісності та виразності музичного твору. Розвинути слухові навички розпізнавання функцій акордів у різних музичних прикладах. Сприяти розвитку творчого мислення через складання власних гармонічних схем із використанням повної ладо-функційної системи.

Тема 10. Повна ладо-функційна система тризвуків. Побічні тризвуки. Тризвук та сектакорд II ступеня. Тризвук VI ступеня.

Терцієвий ряд головних та побічних тризвуків, його формування на основі спільних звуків. Утворення трьох функційних груп. Характеристика функцій, характер їх взаємодії. Логіка гармонічного руху в середині функційних груп. Вживання побічних тризвуків у західно-європейській класичній музиці. Велике поширення їх в українській, російській та музиці післякласичного періоду.

Тризвук II ступеня в мажорі, сполучення його з Т, S, T_6 , D тощо, використання. Сектакорд II ступеня в мажорі та мінорі. Особливі подвоєння. Норми голосоведення при сполученні з $K_{6/4}$, D, D_7 із оберненнями. Мелодичне сполучення II_6 із Т, T_6 .

Тризвук VI ступеня, його функційна особливість. Подвоєння в залежності від застосування. Найбільш поширені гармонічні звороти: Т - VI - Т; Т - VI - S - II; VI - II. Норми голосоведення.

Тема 11. Тризвук III ступеня. Гармонізація фрігійського тетракорду.

Функційна особливість тризвуку III ступеня. Використання його в мажорі та натуральному мінорі. Найбільш поширені гармонічні звороти: Т - III - Т; VI - III; III - S. Загальні відомості про сектакорди III та VII ступенів. Гармонізація простих народних наспівів.

Фрігійські звороти у натуральному мінорі.

Гармонізація верхнього висхідного та нисхідного тетраходів у мелодії з використанням гармонічних зворотів: Т - S - VII₆ - Т; Т - III - S - D; Т - Т₇ - S - D; VI - III - S - D. Норми голосоведення.

Низхідний тетрахорд у басу, його гармонізація з використанням таких гармонічних послідовностей: Т - Т₂ - S₆ - D; Т - VII - S₆ - D.

Тема 12. Септакорд II ступеня та його обернення.

Функційна характеристика II₇ та його обернень. Специфіка побудови. Приготування їх на основі загальних формул тонікою та будь-яким акордом субдомінантової групи. Розв'язання II₇ та його обернень у Т та D. Використання в процесі розвитку музичного матеріалу зворотів з розв'язанням II₇ із оберненнями у D₇ із оберненнями. Використання II_{6/5}, II_{4/3} (іноді II₇) в каденціях, розв'язання їх у K_{6/4}.

Прохідний зворот II_{6/5} - Т_{6/4} - II_{4/3}, допоміжний II₂.

Особливий вид плагального кадансу в українській музиці: II_{6/5} - Т. Визначення II₇ та його обернень у музичних прикладах.

Тема 13. Септакорд VII ступеня та його обернення.

Два різновиди ввідного септакорду. Функційна характеристика. Специфіка побудови. Місце VII₇ та його обернень у періоді. Приготування їх акордами Т, S, D функцій, особливості сполучення. Розв'язання VII₇ та його обернень у Т. Внутрішньофункційне розв'язання VII₇ та його обернень. Прохідний зворот VII₂ - D - VII_{4/3}; VII_{6/5} - S_{6/4} - VII₇.

Драматургічна роль VII₇ та його обернень у музиці класичної епохи. Визначення VII₇ та його обернень у музичних творах.

Змістовий модуль 4. Вихід за межі діатоніки: альтерація, відхилення, модуляція.

Мета. Ознайомити з поняттям виходу за межі діатоніки як розширення гармонічних можливостей. Розкрити сутність альтерації та її роль у створенні напруги й виразності. Пояснити поняття відхилення як тимчасового зміщення тональності та його функції. Ознайомити з явищем модуляції як переходу в іншу тональність, її видами та практичним значенням. Сформуванати навички аналізу музичних прикладів із використанням альтерації, відхилень і модуляцій. Розвинути слухові уміння розпізнавання цих явищ у музичних творах. Сприяти розвитку творчого мислення через складання власних гармонічних послідовностей із застосуванням альтерації, відхилень і модуляцій.

Тема 14. Подвійна домінанта.

Загальні відомості про альтерацію акордів у ладі. Функційна характеристика акордів подвійної домінанти, їх види. Характерна ознака акордів DD - підвищення IV ступеня ладу. Приготування DD акордами тонічної та субдомінантової груп. Сполучення DD із K_{6/4}, D, D₇. Використання DD в каденціях та середині побудови. Особливості визначення акордів DD в музичних творах.

Тема 15. Альтерація акордів домінантової групи.

Підвищення і пониження II ступеню в мажорі, що дає D, D7, D9 з підвищеною і пониженою квінтою, VII і VII7 з підвищеною і пониженою терцією. Альтеровані акорди VII7 і D9 в натуральному і гармонічному мажорному ладах. Виразове значення альтерованих акордів домінантової групи зі збільшеною секстою. Готування альтерованих акордів домінантової групи діатонічною D, II5/3, II7, DD. Розв'язання альтерованих звуків в акордах домінантової групи за тяжінням.

Пониження II ступеню в мінорі, що дає D, D7, D9 з пониженою квінтою, VII і VII7 з пониженою терцією.

Тема 16. Альтерація акордів субдомінантової групи.

Хроматична зміна II ступеню гами — важлива складова альтерації акордів субдомінантової групи: підвищення та пониження в мажорі, пониження в мінорі.

Неаполітанський секстакорд — найбільш розповсюджений акорд групи альтерованої субдомінанти. Використовується в мінорі і гармонічному мажорі, подвоєння терції. Приготування акордами тоніки та субдомінанти, розв'язання в кадансовий квартсекстакорд чи домінанту. Тризвук та септакорд II пониженого ступеня.

Тема 17. Загальні відомості про відхилення та модуляцію.

Відхилення, модуляція, співставлення. Тональності I ступеню спорідненості. Відхилення як короткочасний перехід до нової тональності. Застосування відхилень у середині побудови, відсутність кадансового закріплення. Здійснення відхилень завдяки введенню побічних D. Особливості голосоведення у відхиленні.

Модуляція як перехід з однієї тональності в іншу з подальшим закріпленням. Процес модулювання: показ первинної тональності та підхід до спільного акорду, введення модулюючого акорду, кадансове закріплення нової тональності. Модуляція та відхилення як засоби розвитку музичної форми.

Тема 18. Деякі особливості гармонії в музиці XVII-XX століть.

Індивідуалізація музичних стилів та манери письма композиторів XIX століття. Характерне явище - поява "іменних" гармоній ("Шубертовська" VI; "шопенівський" D7, "тристанів акорд", "рахманіновська гармонія" тощо). Роль септакордів I, III, IV, VI ступенів.

Загальна тенденція на поступове розхитування мажоро-мінорної системи. Загострення гармонічних тяжінь, гармонічної напруги, через хроматизацію гармонії, альтерацію нестійких акордів. Зближення завдяки альтерації звучання акордів різних функцій, різних ступенів, різних тональностей.

XX століття як епоха нової поліфоно-гармонічної форми багатоголосся. Монодійно-гармонічна ладова система в сучасній музиці. Особливості структури акордів. Поліфункційність. Полігармонія. Нарощування акордової вертикалі - характерна риса сучасної акордики.

МОДУЛЬ 3.

Змістовий модуль 5. Неакордові звуки. Органний пункт.

Мета. Ознайомити з поняттям неакордових звуків (прохідні, допоміжні, затримані, аподжіатури тощо) та їх роллю у гармонічному розвитку. Розкрити функції неакордових звуків як засобів прикрашання та виразності мелодії. Пояснити явище органного пункту як стійкого звуку, що утримується на тлі гармонічних змін. Сформувати навички аналізу музичних прикладів із використанням неакордових звуків та органного пункту. Розвинути слухові уміння розпізнавання цих явищ у музичних творах. Сприяти розвитку творчого мислення через складання власних мелодій і гармонічних послідовностей із використанням неакордових звуків та органного пункту. Показати практичне значення цих засобів для створення гармонічної напруги, контрасту та виразності у музичній практиці.

Тема 19. Затримання.

Затримання — неакордовий звук, що вводиться на початку долі й відтягує появу акордового звуку, який завжди метрично слабший. Затримання може займати як частину долі, так і такт чи навіть кілька тактів (у швидких темпах).

Класифікація: за напрямком руху — низхідне і висхідне, за приготуванням — приготоване (залишився від попереднього акорду) і неприготоване (з'являється з появою акорду), за кількістю задіяних голосів — в одному голосі та в кількох голосах.

Тема 20. Прохідні неакордові звуки.

Прохідний звук — неакордовий звук, що з'являється в поступеному висхідному чи низхідному русі між двома сусідніми за висотою акордовими звуками на слабшій долі такту. Може з'єднувати два варіанти одного акорду або два різні акорди. Між двома акордовими звуками може вміститися від одного до багатьох неакордових звуків.

Класифікація: за напрямком руху — висхідний та низхідний, за ладовою приналежністю: діатонічний та хроматичний, за кількістю задіяних голосів: в одному голосі та в кількох голосах.

Можливе розташування хроматичного прохідного звуку між двома акордовими звуками, акордовим та діатонічним прохідним звуками. Вагомість дотримання правопису хроматичної гама при використанні хроматичних прохідних звуків. Ритмічна умова — однакова або коротша тривалість прохідного звуку відносно попереднього акордового звуку. Звуковисотна умова — уникання неправильних подвоєнь, прихованих паралельних квінт.

Тема 21. Допоміжні неакордові звуки.

Допоміжний звук — неакордовий звук, розташований між акордовим звуком і його повторенням на ступінь нижче або вище на метрично слабшій долі. Може з'єднувати два варіанти одного акорду або два різні акорди.

Класифікація: за ладовою приналежністю: діатонічний та хроматичний, за напрямком руху — верхній / нижній, за кількістю задіяних голосів: в одному голосі та в кількох голосах. Заборона використовувати допоміжний звук до одного з голосів унісону, до нижнього голосу, який із сусіднім верхнім утворює октаву (окрім басу), прихованих паралельних квінт.

Стрибкові допоміжні — неприготовані і нерозв'язані (камбіата).

Тема 22. Органний пункт.

Визначення Органного пункту. Функція Органного пункту.

Гармонія органного пункту. Органний пункт у чотириголоссі.

Використання тонічного органного пункту. Використання домінантового органного пункту.

Органний пункт в басу. Органний пункт в сопрано. Подвійний органний пункт. Фігурація органного пункту. Використання Органного пункту.

Змістовний модуль 6. Модуляції в далекі тональності

Мета. Ознайомити з поняттям модуляцій у далекі тональності як засобу розширення гармонічного мислення. Розкрити відмінності між модуляціями у споріднені та віддалені тональності. Пояснити виразні функції модуляцій у далекі тональності: створення контрасту, напруги, драматичного розвитку. Сформувати навички аналізу музичних прикладів із використанням модуляцій у віддалені тональності. Розвинути слухові уміння розпізнавання таких модуляцій у класичній та сучасній музиці. Сприяти розвитку творчого мислення через складання власних гармонічних послідовностей із застосуванням модуляцій у далекі тональності. Показати практичне значення цих модуляцій для інтерпретації та звукорежисерської роботи.

Тема 23. Мажоро-мінорна система. Ступені спорідненості тональностей.

Мажоро-мінорна система - загальні відомості. Ускладнення мажора співзвуччями одйменного мінора. Ускладнення мінора співзвуччями одйменного мажора.

Побічні домінанти в мажоро-мінорі. Альтеровані співзвуччя в мажоро-мінорі. Перевага однієї з Тонік в каденції. Додаткові звороти (каденції).

Співвідношення паралельних тональностей.

Ступені спорідненості тональностей. Поняття ступенів спорідненості. Роль ключових знаків. Поняття поступової модуляції.

Тема 24. Модуляції в далекі тональності.

Модуляції в тональності 2 – 5 знаків. Модуляції через одноіменну тоніку. Модуляція через неаполітанську гармонію. Модуляції через мажоро-мінор. Використання модулюючих секвенцій. Еліпсис. Еліпсичні звороти.

Тема 25. Енгармонічні модуляції.

Енгармонічні модуляції через Зменшений септаккорд. Енгармонізм Домінантсептаккорда. Тональні плани творів. Гармонічний аналіз.

6.2 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

ДЕННА ФОРМА НАВЧАННЯ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин: 150											
	Форма навчання: денна						Форма навчання: заочна					
	Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
		лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота		лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
3-й семестр Модуль 1												
Змістовий модуль 1. Гармонізація мелодії та басу головними тризвуками												
Тема 1. Гармонія як важливий складовий елемент музичної мови. Основні типи фактури. Чотириголосний виклад тризвуку	5	2	2			1	5	1				4
Тема 2. Ладо-функційна система головних тризвуків. Сполучення головних тризвуків.	5	2	2			1	5		1			4
Тема 3. Гармонізація мелодії тризвуками головних ступенів. Переміщення тризвуків.	6	2	2			2	6	1				5
Тема 4. Гармонізація басу.	3	1	1			1	3	1				2
Тема 5. Стрибки терцієвих тонів у сопрано та тенорі.	3	1	1			1	3		1			2
Разом за змістовий модуль 1	22	8	8			6	22	3	2			17
Змістовий модуль 2. Період, каденція. Обернення головних тризвуків												
Тема 6. Гармонічна будова періоду. Каденції. Кадансовий квартсекстакорд.	5	2	2			1	5	1				4
Тема 7. Секстакорди головних тризвуків.	6	2	2			2	6		1			5
Тема 8. Прохідні та допоміжні квартсекстакорди.	6	2	2			2	6	1				5

Тема 9. Домінантсептакорд та його обернення. Загальні відомості про D ⁷ , D ⁹ .	6	2	2			2	6	1	1			4
Разом за змістовий модуль 2	23	8	8			7	23	3	2			18
Диференційований залік												
Разом за семестр	45	16	16			13	45	6	4			35
4-й семестр МОДУЛЬ 2												
Змістовий модуль 3. Повна ладо-функційна система												
Тема 10. Повна ладо-функційна система тризвуків. Побічні тризвуки. Тризвук та секстакорд II ступеня. Тризвук VI ступеня.	6	2	2			2	6	1				5
Тема 11. Тризвук III ступеня. Гармонізація фрігійського тетракорду.	5	2	2			1	5	1	1			3
Тема 12. Септакорд II ступеня та його обернення.	6	2	2			2	6	1	1			4
Тема 13. Септакорд VII ступеня та його обернення.	5	2	2			1	5	1				4
Разом за змістовий модуль 3	22	8	8			6	22	4	2			16
Змістовий модуль 4. Вихід за межі діатоніки: альтерація, відхилення, модуляція												
Тема 14. Подвійна домінанта.	6	2	2			2	6	1	1			4
Тема 15. Альтерація акордів домінантової групи	3	1	1			1	3	1				2
Тема 16. Альтерація акордів субдомінантової групи.	3	1	1			1	3		1			2
Тема 17. Загальні відомості про відхилення та модуляцію.	6	2	2			2	6	1				5
Тема 18. Деякі особливості гармонії в музиці XVII-XX століть.	5	2	2			1	5	1				4

Разом за змістовий модуль 4	23	8	8			7	23	4	2			17
Диференційований залік												
Разом за семестр	45	16	16			13	45	8	4			33
5-й семестр МОДУЛЬ 3												
Змістовий модуль 5. Неакордові звуки. Органний пункт												
Тема 19. Затримання.	8	2	2			4	8		1			7
Тема 20. Прохідні неакордові звуки.	8	2	2			4	8		1			7
Тема 21. Допоміжні неакордові звуки.	8	2	2			4	8		1			7
Тема 22. Органний пункт.	8	2	2			4	8		1			7
Разом за змістовий модуль 5	32	8	8			16	32		4			28
Змістовий модуль 6. Модуляції в далекі тональності												
Тема 23. Мажоро-мінорна система. Ступені спорідненості тональностей.	8	2	2			4	8					8
Тема 24. Модуляції в далекі тональності.	10	4	2			4	10		1			9
Тема 25. Енгармонічні модуляції.	10	2	4			4	10		1			9
Разом за змістовий модуль 6	28	8	8			12	28		2			26
Екзамен												
Разом за модуль 3	60	16	16			28	60		6			54
ВСЬОГО за курс	150	48	48			54	150	14	14			122

7. ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ

Теми	денна форма		заочна форма	
	лекц.	практ.	лекц.	практ.
Тема 1. Гармонія як важливий складовий елемент музичної мови. Основні типи фактури. Чотириголосний виклад тризвуку	2	2	1	
Тема 2. Ладо-функційна система головних тризвуків. Сполучення головних тризвуків.	2	2		1
Тема 3. Гармонізація мелодії тризвуками головних ступенів. Переміщення тризвуків.	2	2	1	
Тема 4. Гармонізація басу.	1	1	1	
Тема 5. Стрибки терцієвих тонів у сопрано та тенорі.	1	1		1
Тема 6. Гармонічна будова періоду. Каденції. Кадансовий квартсекстакорд.	2	2	1	
Тема 7. Секстакорди головних тризвуків.	2	2		1
Тема 8. Прохідні та допоміжні квартсекстакорди.	2	2	1	
Тема 9. Домінантсептакорд та його обернення. Загальні відомості про D ⁷ ₆ , D ₉ .	2	2	1	1

Тема 10. Повна ладо-функційна система тризвуків. Побічні тризвуки. Тризвук та секстакорд II ступеня. Тризвук VI ступеня.	2	2	1	
Тема 11. Тризвук III ступеня. Гармонізація фрігійського тетракорду.	2	2	1	1
Тема 12. Септакорд II ступеня та його обернення.	2	2	1	1
Тема 13. Септакорд VII ступеня та його обернення.	2	2	1	
Тема 14. Подвійна домінанта.	2	2	1	1
Тема 15. Альтерація акордів домінантової групи	1	1	1	
Тема 16. Альтерація акордів субдомінантової групи.	1	1		1
Тема 17. Загальні відомості про відхилення та модуляцію.	2	2	1	
Тема 18. Деякі особливості гармонії в музиці XVII-XX століть.	2	2	1	
Тема 19. Затримання.	2	2		1
Тема 20. Прохідні неакордові звуки.	2	2		1
Тема 21. Допоміжні неакордові звуки.	2	2		1
Тема 22. Органний пункт.	2	2		1
Тема 23. Мажоро-мінорна система. Ступені спорідненості тональностей.	2	2		
Тема 24. Модуляції в далекі тональності.	4	2		1
Тема 25. Енгармонічні модуляції.	2	2		1
ВСЬОГО за курс	48	48	14	14

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

Теми	денна форма	заочна форма
Тема 1. Гармонія як важливий складовий елемент музичної мови. Основні типи фактури. Чотириголосний виклад тризвуку	1	4
Тема 2. Ладо-функційна система головних тризвуків. Сполучення головних тризвуків.	1	4
Тема 3. Гармонізація мелодії тризвуками головних ступенів. Переміщення тризвуків.	2	5
Тема 4. Гармонізація басу.	1	2
Тема 5. Стрибки терцієвих тонів у сопрано та тенорі.	1	2
Тема 6. Гармонічна будова періоду. Каденції. Кадансовий квартсекстакорд.	1	4
Тема 7. Секстакорди головних тризвуків.	2	5
Тема 8. Прохідні та допоміжні квартсекстакорди.	2	5
Тема 9. Домінантсептакорд та його обернення. Загальні відомості про D ₇ ⁶ , D ₉ .	2	4
Тема 10. Повна ладо-функційна система тризвуків. Побічні тризвуки. Тризвук та секстакорд II ступеня. Тризвук VI ступеня.	2	5
Тема 11. Тризвук III ступеня. Гармонізація фрігійського тетракорду.	1	3
Тема 12. Септакорд II ступеня та його обернення.	2	4
Тема 13. Септакорд VII ступеня та його обернення.	1	4
Тема 14. Подвійна домінанта.	2	4
Тема 15. Альтерація акордів домінантової групи	1	2
Тема 16. Альтерація акордів субдомінантової групи.	1	2
Тема 17. Загальні відомості про відхилення та модуляцію.	2	5
Тема 18. Деякі особливості гармонії в музиці XVII-XX століть.	1	4
Тема 19. Затримання.	4	7

Тема 20. Прохідні неакордові звуки.	4	7
Тема 21. Допоміжні неакордові звуки.	4	7
Тема 22. Органний пункт.	4	7
Тема 23. Мажоро-мінорна система. Ступені спорідненості тональностей.	4	8
Тема 24. Модуляції в далекі тональності.	4	9
Тема 25. Енгармонічні модуляції.	4	9
ВСЬОГО за курс	54	122

Методичні рекомендації

Самостійна робота є важливим елементом системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу. Проводиться з метою закріплення, розширення та поглиблення нових знань. Викладач допомагає відпрацювати теоретичний та практичний матеріал, дає конкретні вказівки щодо обсягів, напрямів самостійної роботи.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти з дисципліни «Гармонія» включає:

- Опанування теоретичного матеріалу, опрацювання літературних джерел;
- Розбір гармонічного плану музичного твору чи його фрагменту;
- Виконання письмових робіт з гармонізації мелодії чи баса;
- Підготовку та гру на інструменті заданих акордових послідовностей - цифровок.

Самостійна робота носить систематичний характер є обов'язковою. Формування та розвиток навичок самостійної діяльності здобувача вищої освіти передбачає:

- Самоконтроль та самооцінка
- Активність
- Творчий підхід

Зміст самостійної роботи студентів з дисципліни «Гармонія» визначається її робочою програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота здобувача вищої освіти проявляється в опрацюванні спеціальної літератури, в умінні вільно орієнтуватися у стилях, жанрах, проводити самоаналіз власної практичної роботи.

Питання до іспиту:

1. Функціональна система головних тризвуків.
2. Мелодичне з'єднання тризвуків.
3. Переміщення акордів.
4. Каденції. Період. Речення.
5. Кадансовий квартсекстакорд.
6. Стрибки терцієвих тонів.
7. Секстакорди головних ступенів ладу.
8. З'єднання секстакорду з тризвуком кварто-квінтового та секундового співвідношення.

9. Стрибки під час з'єднання тризвука з секстакордом. З'єднання двох секстакордів.
10. Прохідні та допоміжні квартсекстакорди.
11. Домінантсептакорд повний та неповний. Підготовка та розв'язання.
12. Обернення домінантсептакорду. Прохідний D3- аккорд.
13. Стрибки під час розв'язання домінантсептакорду та його обернень.
14. Повна функційна система мажору та гармонічного мінору.
15. Секстакорд та тризвук II ступеня.
16. Гармонічний мажор. Тризвук VI ступеня.
17. Септакорд II ступеня та його обернення.
18. Ввідні септакорди та їх обернення.
19. Домінантнонакорд. Менш вживані акорди домінантової групи.
20. Ввідний секстакорд.
21. Тризвук III ступеня в мажорі. Домінанта з секстою.
22. Натуральний мінор у фрігійських зворотах.
23. Фрігійський тетракорд в мелодії та в басу.
24. Діатонічні секвенції.
25. Акорди подвійної домінанти. Приготування, розв'язання.

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

СЛОВЕСНІ:

- пояснення — в розкритті сутності правил та закономірностей, вироблених музичною практикою та узагальнених навчальною дисципліною “Гармонія”;
- бесіда — в усвідомленні студентами на основі їх попереднього досвіду та за допомогою використання форми діалогу сутності невідомих їм явищ з курсу “Гармонія” або відтворенні вже відомих;
- робота з книгою — в пошуку студентами необхідної інформації щодо відомих та нових явищ з курсу “Гармонія”, у формуванні конспектів з курсу.

НАОЧНІ:

- ілюстрація — у використанні нотних, фортепіанних та аудіо-прикладів, рисунків на дошці.

ПРАКТИЧНІ:

- практична робота — у використанні студентами набутих знань при розв'язанні гармонічних задач, побудові та грі гармонічних послідовностей, гармонічному аналізі.

10. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ

ОСВІТНІЙ КОМПОНЕНТ

Технічні засоби: аудіо-система для відтворення музичних записів.

Обладнання: фортепіано, парти, стільці, шафа для навчальних матеріалів, крейда, губка.

Вивчення навчальної дисципліни передбачає використання LMS Moodle - інтегрованої комп'ютерної системи закладу вищої освіти

11. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Актуальні питання викладання музично-теоретичних та музичноісторичних дисциплін : матеріали VI Міжнародної науково-методичної конференції, кафедра теорії музики, кафедра історії музики, 20 лютого 2021 року. Ред.-упор. Оксана Письменна. Львів : ЛНМА імені М. В. Лисенка, 2021. 188 с.
2. Бондаренко Т.О., Котляревський І.А., Пясковський І.Б., Самохвалов В.Я., Чижик І.О. Лекції з теорії гармонії. Навчальний посібник для вищих мистецьких навчальних закладів. НМАУ ім. П.І. Чайковського – Житомир, 2018. 352 с.
3. Бондаренко Т., Котляревський І., Пясковський І., Самохвалов В., Чижик І. Лекції з гармонії. Житомир: Вид. О. О. Євенок, 2018. 356 с.
4. Борисенко, М.Ю. (2015). Гетерофонні принципи ранніх форм багатоголосся в усній та письмовій музичних традиціях. Методичний посібник з курсу «Поліфонія» для студентів вищих навч. муз. закладів. Харків: «С. А. М.», Харк. нац. ун-т мистецтв імені І. П. Котляревського
5. Вознюк. П. Т., Поляковська С. П. Гармонія: Навчально-методичний посібник. К.: Музична Україна, 2018. – 144 с
6. Гармонія та поліфонія. Методичні рекомендації до практичних занять та самостійної роботи для бакалаврів спеціальності 025 Музичне мистецтво / Укл. : Грицун Ю. М. Чернігів : НУЧК імені Т.Г. Шевченка, 2023. 52 с
7. Грицун Ю. Гармонія та поліфонія. Методичні рекомендації до практичних занять та самостійної роботи для бакалаврів спеціальності 025 Музичне мистецтво / Укл. : Грицун Ю. М. Чернігів : НУЧК імені Т.Г. Шевченка, 2023. 52 с.
8. Змістовий складник формальної професійної освіти вчителів музичного мистецтва (I освітній рівень) : монографія / ПНПУ імені В. Г. Короленка ; Н. В. Сулаєва, Г. С. Левченко, О. О. Лобач та ін. – К. : Талком, 2020. – 294 с
9. Кравцов, Т., Турнеєв, С. (2020). Збірник музичних диктантів та мелодій для гармонізації. Навчально-методичний посібник / ред.-упоряд. М. Ю. Борисенко. Харків: Естет Прінт.
10. Кузьмук О. В. Взаємодія поліфонічного та гармонічного принципів музичної організації у творах композиторів першої половини XX століття: специфіка

- оновлення, методи аналізу : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. — Київ, 2020
11. Лемішко М. М. Гармонія. Частина I. Діатоніка. Вінниця: Нова книга, 2007. 164 с.
 12. Лемішко М. М. Гармонія. Частина II. Хроматика. Вінниця: Нова книга, 2016. 216 с
 13. Пришляк Н.І. Хрестоматія з гармонічного аналізу (на матеріалі української музики) / Н.І. Пришляк. — Ужгород, 2013. — 84 с.
 14. Скуратовський В. Задачі з гармонії. Частина I. Дніпропетровськ: Юрій Сердюк, 2010, 170 с.
 15. Скуратовський Володимир. Задачі з гармонії. Частина II. Дніпропетровськ: Юрій Сердюк, 2017. 146 с.
 16. Тилик І. В. Т 406 Гармонія : муз. теорет. практикум для студентів ф-ту муз. мистецтва спеціалізації хор. диригування / Ігор Володимирович Тилик. — Київ : Видавництво Ліра-К, 2017. — 68 с.
 17. Чехуніна, А. О. "Специфіка формування художнього мислення здобувачів музичної освіти." Інноваційна педагогіка. 2021. Вип. 36. С.89-93. (2021).URL: <http://innovpedagogy.od.ua/archives/2021/36/20.pdf>

Допоміжна література

1. Андросюк П. Гармонія в музичних прикладах / П. Андросюк. — К.: Мистецтво, 1963, — 193 с.
2. Асеев І. Збірник задач з гармонії. Київ, Музична Україна, 1983.
3. Барська З. Гармонічне сольфеджіо на основі української музики. Частина 1. Київ: Видавництво «Богдан». 2017. 80 с.
4. Горбенко С. С. Г 67 Основи методики музичної освіти: особистісний дискурс. Навчально-методичний посібник. — Київ : Вид-во УДУ імені М. П. Драгоманова, 2024. — 206 с.
5. Дубінін І. Гармонія : [навч. посібник для педагогічних інститутів] / [Вид. 2-е, випр. і доп.]. — Ч. I. — К. : Музична Україна, 1981. — 136 с.
6. Дубінін І. Гармонія : [навч. посібник для педагогічних інститутів] / [Вид. 2-е, випр. і доп.]. — Ч. II. — К. : Музична Україна, 1982. — 176 с.
7. Дубовський І., Євсєєв С., Способін І., Соколов В. Підручник гармонії (переклад на укр.мову А.Бондаренко). Музика, 1986. 480 с.
8. Завісько Н. З., Лемішко М. М. Гармонія. Ч. 2. Хроматика. Навчальний посібник. Вінниця: Нова книга, 2016. — 216 с.
9. Калашник П., Безмаков Л. Мелодії для гармонізації. Київ, Музична Україна, 1982.
10. Козаренко О. Феномен української національної музичної мови. — Львів,

2000.

- 11.Красовська Є.М. Курс гармонії за фортепіано : [метод. поради для педагогів та студентів муз. училищ і консерваторій] – Київ : Музична Україна, 1983. – 120 с.
- 12.Кулевська З. Хрестоматія з гармонічного аналізу (за творами української класичної музики) – К. : Державне видавництво образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР, 1959. – 247 с.
- 13.Лемішко М.М. Гармонія. Частина I. (Видання 2-ге, доповнене): навчальний посібник для ВНЗ культури і мистецтв III-IV рівнів акредитації - Вінниця: НОВА КНИГА, 2010. - 224 с.
- 14.Скорик М. Структурна і виражальна природа акордики в музиці XX століття. – К., 1983.
- 15.Сисак Л. М. Практичні поради з вивчення гармонії.: Методичні рекомендації. Вінниця: Нова книга, 2012. – 88 с.
- 16.Степурко, В. І. Основи музичної композиції. Київ : НАКККиМ, 2011. 152 с.
- 17.Юцевич Ю. Музика. Словник – довідник. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2003. – 352 с.
- 18.Alex Ulanowsky. Harmony 4. Berklee college of music, 1988.
- 19.Barrie Nettles., Harmony 1, 2, 3. Berklee college of music, 1987.
- 20.Damschroder David. Thinking about harmony. Historical Perspectives on Analysis. Cambridge: Cambridge University Press, 2008. 331 p.
- 22.Felts Randy. Reharmonization Techniques. Berklee Press, 2002. 189 p. (Berklee Methods).
- 23.Kostka Stefan, Payne Dorothy, Almén Byron. Tonal Harmony.8th Edition. McGraw-Hill Education, 2017. 704 p.
- 24.Naus Wayne J. Beyond Functional Harmony. Advance Music, 1998. 122 p.
- 25.Nettles Barry, Graf Richard. The Chord Scale Theory & Jazz Harmony. Advance Music,1997. 183 p.

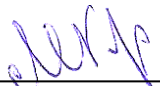
Інформаційні джерела в мережі інтернет

1. www.musicfancy.net/
2. <https://muzabetka.com.ua/>
3. <http://arts-library.com.ua/>
4. www.nbuv.gov.ua
5. <http://www.7not.ua/>

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма перезатверджена на 2021 / 2022 н.р.
зі змінами (оновлена загальна кількість годин навчальної дисципліни, у тому числі години індивідуальної і самосійної роботи, уточнені методи роботи та форми контролю знань). протокол № 1 від 25 серпня 2021р.

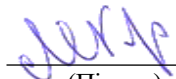
Завідувач кафедри

(Підпис)

Краснитський М.М.
(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2022 / 2023 н.р.
зі змінами (оновлено список рекомендованих джерел на основі рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 21.06.2022 про історико-культурну складову освітнього процесу).
протокол № 1 від 30 серпня 2022 р

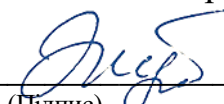
Завідувач кафедри

(Підпис)

Краснитський М.М.
(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2023 / 2024 н.р.
зі змінами (затвердження виконуючим обов'язки завідувача кафедри наказ № 200-К від 31 серпня 2023р.) Протокол № 2 від 01 вересня 2023 р.

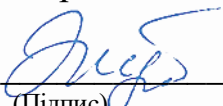
В.о. завідувач кафедри

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.
(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2024 / 2025 н.р.
зі змінами оновлено системи оцінювання, відповідно положенню про порядок оцінювання досягнень здобувачів освіти та визначення академічної різниці й перезарахування навчальних дисциплін, затвердженого протоколом вченої ради від 30 серпня 2024 р.,
зі змінами в навчальному плані, затверджених рішенням кафедри протокол № 11 від 24 червня 2024 рік.
Протокол № 1 від 29 серпня 2024 р.

Завідувачка кафедрою

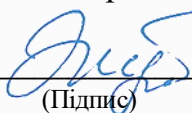

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.
(Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2025 / 2026 н.р.
відповідно наказу МОН № 842 від 13.06.2024 «Про внесення змін до деяких стандартів вищої освіти», спеціальностям переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої та фахової передвищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2024 року № 1021), Наказ Міністерства освіти і науки України від 19.11.2024 р. № 1625 із змінами і доповненнями від 05.12.2024 р. № 1709. Зі змінами в навчальному плані, затверджених рішенням кафедри протокол № 12 від 24 червня 2025 рік.

Протокол № 1 від 30 серпня 2025 р.

Завідувачка кафедрою

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.

(Прізвище, ініціали)